

Nr 147.

Av herr **Andrén**, om avslag å *Kungl. Maj:ts förslag rörande sammanslagning av Uppsala läns södra och mellersta domsagor.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr I föreslås under andra huvudtiteln, att Uppsala läns södra och mellersta domsagor skola förenas till en domsaga, benämnd Uppsala läns södra domsaga. Det är i viss mån ägnat att förvåna, att detta förslag blivit framlagt för riksdagen, då de hörda sakkunniga myndigheterna med en ganska osedvanlig enstämmighet uttalat sig mot den ifrågasatta sammanslagningen. Sålunda hava Svea Hovrätt, processkommissionen, Uppsala länsstyrelse, domhavanden i Södra domsagan och häradsrätterna i Södra domsagens tingslag och Lagunda härads tingslag uttalat sig mot den föreslagna föreningen; endast Domhavanden i Mellersta domsagan och häradsrätten i Tiunda tingslag ha förordat det av justitieombudsmannen framförda förslaget om en sammanslagning. Att det inom de ifrågavarande domsagorna finnes en synnerligen stark och allmän opinion emot detta förslag framgår också med all tydlighet av propositionens redogörelse för tingslagsbornas och Enköpings stadsfullmäktiges uttalanden i frågan.

Innan man ännu vet något bestämt om en kommande processreform och ännu mindre om den judiciella indelning i domsagor, som nämnda reform kan föra med sig, torde det icke kunna anses lämpligt att företaga en sammanslagning, vars värde även från andra synpunkter måste betraktas såsom synnerligen tvivelaktigt. Såsom processkommissionen framhållit i sitt yttrande synes ingen »sannolikhet förefinnas, att de ifrågavarande bägge domsagorna komme att sammanslås till en» i det förslag till domkretsindelning, som processkommissionen ämnar framlägga. Att antaga Kungl. Maj:ts förslag med den principiellt anlagda motivering, som departementschefen givit detsamma, kan dessutom lätt fattas som ett föregripande på väsentliga punkter av den kommande processreformen. Det torde knappast kunna anses lämpligt, att riksdagen redan nu — utan tillgång till en fullständig utredning — genomför en partiell reform, som lätt nog kan uppfattas som ett ståndpunkts-tagande till vissa allmänna principer. Det är så mycket mera olämpligt, som en nyindelning utan svårighet kan åstadkommas, när nuvarande häradshövdingen i mellersta domsagan i en nära framtid skall avgå.

Skulle en sammanslagning nu företagas, måste tydligen en biträdande domare insättas i den nya domsagan. Därigenom skulle en stor del av den avsedda besparingen för statsverket gå förlorad. Att dessutom allvarliga olägenheter äro förknippade med ett system, som åt extra befattningshavare mera stadigvarande tillerkänner domares befogenhet och ansvar, synes icke

kunna förnekas. Svea Hovrätt har också i sitt yttrande betecknat detsamma som en nödfallsutväg.

Med hänvisning härtill och till de skäl, som för övrigt anföras i yttrande av Svea Hovrätt, processkommissionen och Uppsala länsstyrelse får jag därför hemställa,

att riksdagen ville besluta att nu avslå den av Kungl. Maj:t föreslagna sammanslagningen av Uppsala läns södra och mellersta domsagor.

Stockholm den 22 januari 1926.

Georg Andrén.

I motionens yrkande instämma:

Th. af Ekenstam.

Birger Christenson.

Cl. Lindskog.
